

ratio, eniti, eaque stabilire conabamur: *sin autem rationibus convicti essemus, non pudebat nos mutare sententiam, & aliis assentiri. Quin potius cum bona animi conscientia, absque ulla simulatione, expansis ad Deum cordibus, quaecunque certissimis argumentis & auctoritate sacrae scripturae confirmata essent, suscipiebamus.* Uti-
 nam omnes exemplum hoc intueremur, & procul habita arro-
 gantia, & pertinacia in id eniteremur, ut ex ardenti veritatis
 studio, pura animi conscientia, & humilitate divinæ Scripturæ
 auctoritati nos submittamus, nullum est dubium, quin Eccle-
 sia majores fructus ex disputationibus nostris sit perceptura. Sic
 frequenter quoque accidit, ut res divinæ non tam evidentes
 sint, uti reliqua ex natura nota, easque intellectus tam distincte
 apprehendere non possit, quo in casu voluntas prius movenda
 est auctoritate sacrae Scripturæ, in qua eas legimus. Sic etiam
 agimus in humanis, si vir fide dignus & oculatus testis incredi-
 bile quid narrat, assensum ei præbemus, licet rem revera fa-
 ctam evidenter non cognoscamus. Ad hoc virtutum confor-
 tium admittatur quoque probitas, quæ justi atque æqui ratio-
 nem habet, & cavet, ne dissentienti injuriam faciat, ejusque
 verba in alium sensum trahat. Hæc virtus prohibebit Theolo-
 gos ne ex invidorum delationibus, vel odio erga aliquem concepto
 vel præcipitantia sententiam improbent, non intellectam.
 Eadem virtus monebit, ne invidia suspensiones fingat, quod ira-
 torum & malignorum est hominum, qui omni molimine id
 agunt, ut quem odio habent, suspensionibus supprimant. Intel-
 ligunt prudentiores ejusmodi artes, vilipendunt & detestantur
 earum autores. De hoc argumento legi meretur *Clar. Clerici*
Dissertatio de Argumento Theologico ab invidia ducto. Ne
 itaque differentes probam indolem ejusmodi vitiis fœdent, mo-
 nendi sunt, quoties in disputationibus datur occasio, iisque com-